

Tuần Báo Vô Vi

13 tháng 7 năm 2025

Số 768

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Chiều sâu của chơn lý nằm ở đâu ?
- 2) Muôn vàn kính yêu là sao ?
- 3) Người làm chánh trị có thể thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp hay không ?
- 4) Sự nô nức trong lòng do đâu hình thành ?
- 5) Nhịp độ tiến hóa của tâm linh nằm ở đâu ?
- 6) Đọc sách hiểu được một phần tại sao ?
- 7) Sưởi ấm bằng tình người là sưởi ấm làm sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) Monaco, 14/02/98 4:15 AM Hỏi: <i>Chiều sâu của chơn lý nằm ở đâu ?</i> Đáp: Thừa chiều sâu chơn lý nằm ở siêu nhiên và hồn nhiên, chỉ có người thật tâm tu thiền mới tự cảm thức điều này, sự thật trong thật là bất khả luận bàn. Kệ : Vui hành tâm thức hướng thanh quang Vị trí phân minh tự bạc bàn Ai nhắc ai thương tình quyến luyến Ánh quang thanh tịnh tỏa như vàng.	2) Monaco, 15/02/98 9:30 AM Hỏi : <i>Muôn vàn kính yêu là sao ?</i> Đáp: Thừa muôn vàn kính yêu là những gì chúng ta làm không được, đáng Toàn Năng đã sáng tạo hỗ trợ cho nhơn sinh trong xây dựng. Người tu thiền phải hiểu điều này, thì mới thấy rõ sự hiện diện của chính mình cũng do đáng Toàn Năng cấy thành, bình tâm lo tu sửa thì mới rõ chánh pháp là gì Kệ : Hiện diện nhơn gian để dự thi Phân minh đời đạo tự qui y Hướng về Phật Pháp tùy duyên thức Khó khổ không than tiến kịp kỳ.
3) Monaco, 16/02/98 2:35 AM Hỏi: Người làm chánh trị có thể thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp hay không ? Đáp: Thừa những người thực hiện chánh nghĩa cộng với chánh khí, bằng lòng buông bỏ sự tranh chấp của nội tâm, thì rất dễ tu thiền và sẽ lập lại sự minh chánh của nội tâm, khai triển tâm từ bi, dần thân tu sửa và tận độ quần sanh sẽ trở thành món quà quý của nhơn loại ở tương lai. Kệ : Khai thông trí tuệ tự tiến hoài Thức giác bình tâm tự sửa sai Gieo rắc ý lành trong cuộc sống Bình tâm tu tiến nhẹ hai vai	4) Amphion Les Bains, 17/02/98 6:21 AM Hỏi: <i>Sự nô nức trong lòng do đâu hình thành ?</i> Đáp: Sự nô nức do sự thành tâm tu học nhiều ngày đã hình thành, rồi cũng sẽ gặp nhau. Cho nên người tu thiền phải dày công là vậy, tương lai phần hồn sẽ được tương ngộ ở cảnh giới thanh bình an vui. Kệ : Bằng lòng tự tu ý tâm thanh Khai triển minh tâm rõ các ngành Nhân quả do mình tâm tự tạo Trì tâm thanh tịnh hướng vô sanh.
5) Amphion Les Bains, 18/02/98 2 :20 AM Hỏi: <i>Nhịp độ tiến hóa của tâm linh nằm ở đâu ?</i> Đáp: Thừa nhịp độ tiến hóa của tâm linh nằm ngay trung tim bộ đầu, nơi đó xuất phát một luồng điện thanh tịnh, giải quyết những sự nan giải của nội tâm. Kệ : Điện tâm khai triển thì thâm tiến Ánh sáng phân minh tự tiến xuyên Trí độ khai trừ tâm ác độc Vui hành chánh giác tự mình yên.	6) Amphion Les Bains, 19/02/98 1 :35 AM Hỏi: <i>Đọc sách hiểu được một phần tại sao ?</i> Đáp: Thừa đọc sách hiểu được một phần ở bên ngoài, thực hành khai triển trực giác là hiểu được khả năng sẵn có của chính mình, khai triển được vô tự chơn kinh, dừng mãi tu hơn. Kệ : Phát triển tâm linh rõ rệt hơn Tự mình thức giác tự quy hườn Trời cao là một tâm không động Hay dở tự mình tự quét sơn.

7) Amphion Les Bains, 20/02/98 6 :36 AM

Hỏi: *Sưởi ấm bằng tình người là sưởi ấm làm sao ?*

Đáp: Thừa sưởi ấm bằng tình người là mọi người nô nức muốn gặp nhau lại được gặp, tâm tình ấm áp, hớn hở đón chào, vui tươi và sung sướng.

Kệ :

Gốc là phát triển tình thương nhớ
Khai triển tâm linh tự giác mở
Ướm nở nụ cười trong thích thú
Cùng chung vui hợp tự tôn thờ.

53 CHƠN KINH

Chơn Kinh 26 (tiếp theo)

...

Người tự thức nó mới dừng mãinh tu tiến. Thế gian thấy rõ ràng người chịu học võ là võ giỏi, mà mỗi đêm mỗi ngày cũng phải học, phải luyện võ nó mới tỉnh vi được; nhưng mà cuối cùng cũng phải chết. Chỉ có người tu, thức tâm lo cho phần hồn tiến hóa, đêm đêm lo cho phần hồn tiến hóa là thật sự lo cho tương lai. Đến giờ phút lâm chung chúng ta không có rối ren bận rộn. Ra đi là ra đi vì đêm đêm chúng ta chuẩn bị đi rồi. Cái chuyện đi là thông thường đối với những người Vô Vi, không có bị sợ. Lúc chết là vui, không có buồn. Gia đình không có nên khóc, lúc nào cũng quý trọng đưa người đi mạnh khỏe. Từ trường mình tốt, dâng lên, giúp đỡ cho hành giả tiến tới ấm áp thay vì lạnh lùng.

Cho nên Vô Vi không có bày đám, không có cúng quảy, nhưng mà có cái tâm hướng về người chết thôi là người đó ấm áp rồi. Chớ không phải dâng hoa quả cho người chết. Đã chết là xác rồi người ta ở không khí khác, ăn uống khác, đi đứng khác. Mà chúng ta lại dâng chuyện ngược lại, những cái

chuyện kêu bằng không có xài được cho người ta, phản nguyên lý, giúp đỡ được cái gì? Tạo nghiệp cho chính mình thêm! Giết con bò, giết con heo cúng ông bà, là mình mang nghiệp sát. Còn thành tâm cầu nguyện cho ông bà, thì ông bà được ấm. Vì luồng điển từ trường của chúng ta hòa hợp từ trường của tổ tiên thì nó mới hợp, nó mới thanh nhẹ được, nó mới ấm áp được. Cái đó là thật tâm thật sự hướng về phần hồn của những người đi trước. Khi mà chúng ta hướng tâm về phần hồn của người đi trước thì chúng ta tạo được cái gì? Tạo hạnh đức cho chính mình, từ từ nó sẽ phát triển tâm từ bi, hòa hợp với nguyên lý tận độ quần sanh, thì tất cả tương lai sẽ được an vui. Tu phải ý thức như vậy. Tu mà không ý thức sự thật là tu sai. Bày việc này, bày việc kia, bày việc nọ, bày đủ thứ, mà không có lối thoát cho hành giả kế tiếp là tội rồi.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Kính Thông Báo:

Sau thời gian 4 năm lo cho Mẹ, cuối cùng Thái cũng phải giã từ mẹ mình. Bà tên Nguyễn Thị Tuyết Hồng sinh ngày 17 tháng 8 năm 1939, mất ngày 8 tháng 7 năm 2025 tại Midway City, California, thọ 85 tuổi.

Mong cho Mẹ về cõi thanh tịnh như Côn Lôn Sơn mà có cơ hội tu tiên.

Bà có gặp Thầy 2 lần lúc Thầy giảng ở rạp hát Triều Thành thời 1980 mấy và lúc bạn đạo ăn tiệc chung với Thầy 1990 mấy. Không có duyên hành pháp Vô Vi. Xin cộng đồng Vô Vi hướng tâm cho bà.

Thái cảm ơn các bạn vô cùng!

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 15 tháng 1 năm 1972

Phật pháp chuyên hành Phật pháp cao
Vượt qua động loạn trí phân màu
Không không chơn pháp là nơi tiến
Thế sự thâm trầm khổ với đau

Chơn tu cố gắng vượt qua
Tham sân động loạn kết tầu khổ đau
Thế gian đủ sắc đủ màu
Cùng chung phát triển tháp cao thỏa tình
Tranh đua biểu diễn đẹp xinh
Muốn sao sớm đoạt mối tình cho chung
Trí người lăm lức phải khùng
Phải điên phải dại phải cùng giết nhau
Bất phân màu sắc tây tầu
Đối đầu tương sát hòa màu sát sanh
Tạo ra hoàn cảnh giựt giành⁽¹⁾
Có sanh không dưỡng phải đành giết nhau
Chuyện đời luận xét trước sau
Khổ bao là khổ đối đầu đau thương
Muốn sao sớm được tỏ tường
Gương lành chơn Phật mở đường tiến tu
Vượt qua động loạn thoát mù
Tu tâm sửa tánh thân từ tạm an
Hồn ta vượt thế bước sang
Con đường thanh tịnh hơn vàng sắc duyên
Phật Tiên liên kết nối liền
Tiền căn hậu quả dành⁽²⁾ riêng mỗi người
Xét xem sự thế nực cười
Tự lo tu luyện người người yên vui.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiên

¹ Giành: Dùng sức mạnh để chiếm đoạt.

² Dành: Giữ lại để sau dùng.

NHÂN GIAN DU KÍ **THÁNH HIỀN ĐƯỜNG**

Dịch Giả: *Đào Mộng Nam*

Nhân Gian Du Kí nguyên bản viết bằng chữ Nho do Thánh Hiền Đường ở Đài Trung thuộc Đài Loan phụ đồng. Trước tác đăng tải trên bán nguyệt san Thánh Hiền và ấn tổng lần thứ nhất năm 1982. Hội Ái Hữu Vô Vi được phép phiên dịch năm 1982 và phổ biến năm 1984.

HỒI MƯỜI BA (tiếp theo)

LUẬN HƯ KHÔNG, TẾ PHẬT THUYẾT PHÁP

BÀN CHÂN LÍ BỒ TÁT GIẢNG ĐẠO

...

Thái Sinh: Thưa, bữa nay lần đầu tiên được ân sư hướng dẫn tới đây, bụng con trống rỗng, tâm con bàng hoàng, con biết mở lời cách sao?

Tế Phật: Tâm yên thần linh ứng, khi đối đáp đối tự nhiên lưu loát như nước chảy.

Thái Sinh: Thưa vâng, con xin tuân lệnh ân sư thử thực hành xem. (*Bồ Tát Tĩnh Quang vừa hàn huyên với Phật Sống Tế Công xong thì Thái Sinh liền lay chào ngài*).

Bồ Tát: Miễn lễ, bữa nay Tế Phật và Thái Sinh vì việc trước tác sách Du Kí, nên đã thân hành tới đây, khiến tôi rất vui mừng, thiện căn của Thái Sinh quả là lớn lao mới có điểm phúc được Tế Phật hướng dẫn tới đây.

Thái Sinh: Thưa Bồ Tát quá khen ngợi, bữa nay đệ tử được tới đây thật vô cùng vinh hạnh, kính xin Bồ Tát chỉ giáo nhiều cho.

Bồ Tát: Được, Thái Sinh có những vấn đề gì cần thảo luận xin cứ đặt câu hỏi.

Thái Sinh: Kính xin Bồ Tát khai ngộ Phật pháp nhiệm mầu cho đệ tử.

Bồ Tát: Ha ha, ngộ cảnh khai ngộ, khai ngộ ngộ cảnh, vấn đề này hay lắm, kẻ ngộ cảnh là loại chúng sinh chưa vào cửa đạo, hãy còn mơ mơ màng màng, do đó chẳng rõ đạo lớn có thể tu, còn người đã vào được đạo lớn thì hành trình ngộ đạo của họ trước tiên: "Thấy núi là núi, thấy nước là nước" (*Khán sơn thị sơn, khán thủy thị thủy*) là bởi tính bị nhiễm vật, chấp tướng quá sâu, tâm bị ngoại cảnh cuốn hút quá nặng. Tới khi tiến cao hơn, ngộ được đạo lớn thì: "Coi núi không là núi, coi nước không là nước" (*Khán sơn bất thị sơn, khán thủy bất thị thủy*) mới chỉ giác ngộ được cảnh phàm trần là hư ảo, giả tạm, nên tâm còn dục niệm. Khi công phu tiến cao thêm một bậc nữa thì lại: "Thấy núi

vẫn là núi, thấy nước vẫn là nước" (*Khán sơn nhưng thị sơn, khán thủy nhưng thị thủy*). Nhìn cảnh hư ảo phàm trần tâm không bị cuốn hút, tính không bị động loạn, lí do bởi tại định lực công phu đã đủ, không còn bị nhiễm ngoại duyên, nói không mà chẳng không, đó chính là tròn đầy thông suốt vậy.

Thái Sinh: Lời dạy của Bồ Tát thật quả là thâm diệu, và như vậy thì khác hẳn với "chỉ niệm".

Bồ Tát: Chỉ niệm là một pháp môn, song không phải là pháp môn đạt cứu cánh giải thoát, phải biết rằng tự tính thanh tịnh vốn chẳng sinh chẳng diệt, chẳng thêm chẳng bớt, đó là pháp tính chân như. Người ta ai cũng có tính này, song chỉ vì tâm mê, tâm này không dùng, tính này chẳng bền, tâm chạy theo giả tính, do đó vọng niệm nghiệp sinh, vọng niệm ngoại duyên, sinh sinh, diệt

diệt, đều là nhân duyên nổi dậy, không phải là vật vốn có mà chỉ nhân duyên cùng tụ ắt sinh, nhân duyên khác biệt chia lìa ắt tan, chẳng phải là tính nguồn cội chỉ có bản tính thanh tịnh, yên tĩnh vắng lặng, siêu việt pháp tính nhân duyên.

Xin lấy một thí dụ, bản tính thanh tịnh như kim cang, nhân duyên vọng niệm như đồ vật chế bằng kim cang, vật có thành, trụ, hoại, không song tính kim cang lại tùy duyên bất biến bất hoại. Người ta nếu giữ được chân tính kim cang này thì mới đạt tới trạng thái tâm hồn gặp cảnh không sinh tình, không luyến ái, coi hình tướng là ảo ảnh biến hóa giả tạm, chỉ chớp mắt đã mất; còn tự tính không nhiễm, vốn thanh tịnh, như mặt trời mặt trăng chiếu rọi hư không luôn luôn trong sáng.

(còn tiếp)

